

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Milana Procházky a soudkyň Mgr. Ing. Veroniky Baroňové a JUDr. Ing. Venduly Sochorové ve věci

žalobce: **J. K.**
zastoupeného advokátem Mgr. Bc. Ivem Nejezchlebem
sídlem Joštova 138/4, Brno

proti
žalovanému: **Velitel vzdušných sil**
sídlem Vítězné náměstí 1500/5, Praha

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 10. 2017, č. j. MO 209216/2017-3031, ve znění opravného usnesení ze dne 28. 11. 2017, č. j. MO 250356/2017-3031

takto:

- I. Rozhodnutí Velitele vzdušných sil ze dne 12. 10. 2017, č. j. MO 209216/2017-3031, ve znění opravného usnesení ze dne 28. 11. 2017, č. j. MO 250356/2017-3031, se ruší a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 11 228 Kč, a to do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupce žalobce, Mgr. Bc. Iva Nejezchleba, advokáta.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce se podanou žalobou domáhal zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí, kterým žalovaný zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí velitele Vojenského Útvaru 2427 Sedlec, Vícenice u Náměště nad Oslavou (dále též „správní orgán I. stupně“), ze dne 25. 1. 2017, č. j. 1124/9/7/2014-2427 (výrok I.); a dále zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí velitele Vojenského Útvaru 2427 Sedlec, Vícenice u Náměště nad Oslavou, ze dne 31. 7. 2017, č. j. MO 152429/2017/2427 (výrok II.)
2. Rozhodnutím ze dne 25. 1. 2017 správní orgán I. stupně zčásti vyhověl žádosti žalobce a podle § 10 odst. 1 zákona č. 143/1992 Sb., o platu a odměně za pracovní pohotovost v rozpočtových a v některých dalších organizacích a orgánech, ve znění účinném pro projednávanou věc, přiznal žalobci odměnu za práci přesčas ve výši 85 989 Kč (výrok I.) a ve zbylém rozsahu žádost jako nedůvodnou zamítl (výrok II.).
3. Rozhodnutím ze dne 31. 7. 2017 správní orgán I. stupně podle § 161 odst. 1 a 2 zákona č. 221/1999 Sb., o vojácích z povolání, ve znění účinném pro projednávanou věc (dále jen „zákon o vojácích z povolání“), nevyhověl žádosti žalobce o přiznání příslušenství pohledávky s odůvodněním, že žalobcem požadované nároky byly promlčeny.

II. Obsah žaloby

4. Žalobce v podané žalobě předně namítal nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí, resp. jeho výroků s ohledem na absenci specifikace konkrétních dnů a časů, za které byl příplatek za práci přiznán. Žalobce rovněž namítal věcnou nesprávnost napadeného i jemu předcházejícího rozhodnutí ze dne 25. 1. 2017, neboť dle jeho názoru rozhodnutí vycházejí z nesprávných skutkových závěrů o náplni pracovní činnosti žalobce a nesprávně dovozují zákonnost přiznané odměny za pracovní pohotovost namísto za výkon služby. Podle žalobce nebyly naplněny zákonné podmínky pro vykazování vykonávané práce jako pracovní pohotovosti.
5. Ve zbytku žaloby žalobce brojil proti závěrům napadeného rozhodnutí o promlčení části nároku uplatněného žalobcem a promlčení nároku na příslušenství.
6. Závěrem proto navrhl, aby krajský soud napadené rozhodnutí žalovaného, jakož i jemu předcházející rozhodnutí správního orgánu I. stupně, zrušil a žalovanému uložil povinnost zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení.

III. Vyjádření žalovaného

7. Žalovaný ve svém vyjádření nejprve upozornil na skutečnost, že žalobce svým odvoláním ze dne 14. 2. 2017 výslovně brojil proti výroku II. napadeného rozhodnutí, přičemž ani doplněním odvolání nebyl jeho obsah rozšířen. Proto se žalovaný nezabýval námitkami vztahujícími se k formálnímu rozložení výkonu služby žalobce a k nesprávnému vyčíslení peněžitého plnění

ve výroku I. napadeného rozhodnutí, neboť tento výrok nabyl právní moci před rozhodnutím žalovaného.

8. K námitce žalobce týkající se nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí žalovaný sdělil, že žalobce se seznámil s dokumentem ze dne 7. 12. 2016, č. j. MO 5073/2016-8220Vy, stanovujícím výpočet náhrad za služby SAR (rozuměj Search and Rescue, resp. služba pátrání a záchrany), včetně detailního přehledu počtu dnů služební pohotovosti žalobce za jednotlivé měsíce. Žalovaný se vyjádřil též k samotné problematice nařizování a výkonu služby SAR, kdy se ztotožnil s argumentací správního orgánu I. stupně. Navrhl proto, aby krajský soud podanou žalobu jako nedůvodnou zamítl.

IV. Posouzení věci krajským soudem

9. Žaloba byla podána včas (§ 151 zákona vojácích z povolání), osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)) a jedná se o žalobu přípustnou (§ 68 a § 70 s. ř. s.).
10. Krajský soud se nejprve zabýval žalobcem namítanou nepřezkoumatelností napadeného rozhodnutí a jemu předcházejících prvostupňových rozhodnutí, neboť pouze přezkoumatelné rozhodnutí je způsobilé být předmětem hodnocení z hlediska tvrzených nezákonností a vad řízení. Námitku nepřezkoumatelnosti shledal důvodnou.
11. Dle § 68 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), se ve výrokové části uvede řešení otázky, která je předmětem řízení, právní ustanovení, podle nichž bylo rozhodováno, a označení účastníků podle § 27 odst. 1 správního řádu (...). Výroková část rozhodnutí může obsahovat jeden nebo více výroků; výrok může obsahovat vedlejší ustanovení.
12. Dle § 68 odst. 3 správního řádu se v odůvodnění uvedou důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí. V případě, že podkladem rozhodnutí jsou písemnosti a záznamy, které jsou za podmínek v § 17 odst. 3 správního řádu uchovávány odděleně mimo spis, v odůvodnění rozhodnutí se na tyto podklady odkáže takovým způsobem, aby nebyl zmařen účel jejich utajení; není-li to možné, uvedou se v odůvodnění rozhodnutí pouze v obecné rovině skutečnosti, které z těchto podkladů vyplývají.
13. Nepřezkoumatelnost rozhodnutí může nastat z důvodu jeho nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí. V případě nepřezkoumatelnosti pro nedostatek důvodů soud posuzuje, zda se žalovaný v rozhodnutí vypořádal se všemi žalobcem uplatněnými okolnostmi a zda srozumitelným způsobem uvedl, jaké skutečnosti vzal při svém rozhodování za prokázané a kterým naopak nepřisvědčil, jakými úvahami byl ve svém rozhodování veden, o které důkazy opřel svá skutková zjištění a které důvody jej vedly k vyslovení závěrů obsažených ve výsledném rozhodnutí.

14. Zjednodušeně řečeno z výroku rozhodnutí musí být zřejmé, jak správní orgán rozhodl, a v odůvodnění rozhodnutí musí být srozumitelně vysvětleno, proč rozhodl právě tímto způsobem.
15. Nejprve se soud zabýval výrokem I. napadeného rozhodnutí a prvostupňovým rozhodnutím ze dne 25. 1. 2017.
16. Žalobce namítal, že z napadeného rozhodnutí žalovaného, ani z prvostupňového rozhodnutí ze dne 25. 1. 2017 není zřejmé, za jaké dny a v jakém rozsahu mu byl příplatek za práci přesčas přiznán.
17. Rozhodnutím ze dne 25. 1. 2017 bylo rozhodováno o žádosti žalobce ze dne 28. 5. 2008, v níž žalobce požadoval „*dorovnání platu z důvodu nesprávně stanovené pracovní doby*“ od roku 1999 ve výši nejméně 662 922 Kč. Podle výroku I. tohoto rozhodnutí se žádosti „*zčásti vyhovuje a žadateli se podle ust. § 10 odst. 1 zákona č. 143/1992 Sb., o platu a odměně za pracovní pohotovost v rozpočtových a některých dalších organizacích a orgánech, ve znění pozdějších předpisů,*“ přiznává odměna za práci přesčas ve výši 85.989,- Kč, jež bude vyplacena do 60 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí“. Podle výroku II. služební orgán rozhodl tak, „*ve zbylém rozsahu žádost jako nedůvodnou zamítám. Podle § 161 odst. 1 a 2 zákona č. 221/1999 Sb., o vojácích z povolání, ve znění účinném ke dni vydání žádosti, jsou navíc nároky uplatněné u služebního orgánu touto žádostí za dobu do 28. května 2005 promlčeny*“. V odůvodnění rozhodnutí je uvedeno, že nároky do 28. 5. 2005 se služební orgán z důvodu promlčení nezabýval. Pokud šlo o období od 28. 5. 2005 do 2. 9. 2008, dospěl služební orgán k závěru, že žalobce byl zařazen do služeb SAR rozdělených každý den na 12 hodin výkonu služby (od 7:00 do 19:00 hod.) a na 12 hodin pohotovosti (od 19:00 do 7:00 hod. následujícího dne). Dále je zde uvedeno, že „služební orgán“ z jednotlivých denních rozkazů zjistil konkrétní dny služební pohotovosti ve vojenském objektu a celkový počet hodin služební pohotovosti žalobce. Poté byl proveden výpočet průměrného měsíčního hodinového výdělku žalobce a příplatku za práci přesčas za dobu strávenou výkonem služební pohotovosti ve vojenském objektu. „Služební orgán“ tak dospěl k závěru, že žalobci náleží 85 989 Kč.
18. Z rozhodnutí ze dne 25. 1. 2017 tedy skutečně neplyne, za jaké konkrétní dny a hodiny byla žalobci částka 85 989 Kč vyplacena. Je toliko zřejmé, že období do 28. 5. 2005 považoval správní orgán I. stupně za promlčené. Prvostupňové rozhodnutí je tedy nepřezkoumatelné, neboť z něho není zřejmé, proč bylo žalobci tímto rozhodnutím vyhověno toliko v částce 85 989 Kč. Byť jsou obecné kroky správního orgánu v odůvodnění popsány, není z odůvodnění zřejmé, jak konkrétně k této částce dospěl. Tuto nepřezkoumatelnost ovšem mohl odstranit a napravit žalovaný v napadeném rozhodnutí.
19. Proti rozhodnutí ze dne 25. 1. 2017 podal žalobce blanketní odvolání ze dne 14. 2. 2017, kterým „*jej napadá ve výroku II., podle něž se ve zbylém rozsahu žádost jako nedůvodná zamítá a současně jsou navíc nároky uplatněné u služebního orgánu touto žádostí za dobu do 28. května 2005 promlčeny*“. Žalobce odvolání doplnil podáním ze dne 24. 3. 2017. V odvolání mj. žalobce namítal nepřezkoumatelnost prvostupňového rozhodnutí, neboť

z něj podle žalobce nebylo zřejmé,
za které dny a dobu je mu „peněžité plnění přiznáno“.

20. Napadeným rozhodnutím (výrokem I.) žalovaný žalobcovo odvolání zamítl. Dospěl k závěru,
že žalobce podaným odvoláním brojí pouze proti výroku II. prvostupňového rozhodnutí ze dne 25. 1. 2017, a tedy pouze proti promlčení nároků do 28. 5. 2005. Žalovaný zastává názor,
že pokud žalobce nebrojil proti výroku I., souhlasil nejen s vyplacenou částkou, ale i s důvody,
tj. s posouzením zákonnosti rozložení výkonu služby žalobce, na které přiznaná částka v podobě příplatku za práci přesčas závisí. Žalovaný tedy uzavřel, že se nebyl povinen zabývat námitkami, které se vztahují k formálnímu rozložení výkonu služby žalobce a k nesprávnému vyčíslení peněžitého plnění.
21. Krajský soud se však s tímto postupem žalovaného neztotožnil. Z napadeného rozhodnutí je zřejmé, že nepřezkoumatelnost, kterou je zatíženo prvostupňové rozhodnutí ze dne 25. 1. 2017, žalovaný svým rozhodnutím neodstranil, neboť ani on se nevyjádřil k tomu, jak přesně správní orgán I. stupně dospěl k částce 85 989 Kč. Dle názoru krajského soudu navíc nevypořádáním odvolacích námitek zatížil nepřezkoumatelností i své rozhodnutí. Skutečnost,
že žalobce brojil odvoláním pouze proti výroku II. prvostupňového rozhodnutí, totiž nelze vnímat tak, že by žalobce souhlasil s vyplacením 85 989 Kč i s důvody, na základě kterých žalovaný k této částce dospěl. Je tomu přesně naopak. Žádostí ze dne 28. 5. 2008 požadoval žalobce minimálně 662 922 Kč. Pokud žalovaný určitou část peněz žalobci přiznal (výrok I.)
a ve zbytku jeho žádost zamítl (výrok II.), je třeba žalobcovo odvolání proti výroku II. rozhodnutí vnímat tak, že jím nesouhlasí právě s nevyplacením zbytku požadované částky (tj. cca 576 000 Kč). Žalobce tak odvoláním brojil nejen proti tvrzenému promlčení části jím uplatňovaného nároku, nýbrž i proti zamítnutí jeho žádosti v rozsahu přibližně ve výši 576 000 Kč. To ostatně jednoznačně vyplývá i z obsahu podaného doplnění odvolání ze dne 24. 3. 2017, kde žalobce uvedl, že odvolací námitky směřují proti výroku II. rozhodnutí ze dne 25. 1. 2017, kterým byly jím uplatněné nároky (náhrada ušlé mzdy minimálně ve výši 662 922 Kč) částečně zamítnuty.
22. Za těchto okolností tak bylo na žalovaném, aby v rámci napadeného rozhodnutí vypořádal námitky, kterými žalobce brojil proti částečnému zamítnutí požadovaného nároku, a to jak ve vztahu k promlčení, tak ve vztahu k věcnému posouzení žalobcova nároku. Žalovaný měl tedy vysvětlit, proč byla žalobci rozhodnutím ze dne 25. 1. 2017 přiznána odměna za práci přesčas pouze ve výši 85 989 Kč. To však žalovaný neučinil. Napadené rozhodnutí žalovaného je proto nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů (srovnej rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 10. 2005, č. j. 1 Afs 135/2004 - 73).
23. Jde-li o výrok II. napadeného rozhodnutí, kterým žalovaný potvrdil prvostupňové rozhodnutí ze dne 31. 7. 2017, jímž správní orgán I. stupně nevyhověl žádosti žalobce o přiznání příslušenství pohledávky, ani ten nemohl obstát. Pokud krajský soud zrušil jako

nepřezkoumatelné napadené rozhodnutí v části, v níž byla stanovena odměna žalobce za práci přesčas (tj. pohledávka), nemůže obstát ani ta část rozhodnutí, kterou se stanovuje příslušenství k této pohledávce. Teprve poté, co bude přezkoumatelně a v souladu se zákonem stanovena odměna za práci přesčas (tj. vlastní pohledávka), bude možné rozhodnout o příslušenství. Vzhledem k tomu krajský soud jako nepřezkoumatelné zrušil celé napadené rozhodnutí žalovaného. Na žalovaném tedy bude, aby poté, co řádně vypořádá žalobcovy odvolací námitky, znovu rozhodl i o odvolání proti rozhodnutí ze dne 31. 7. 2017.

V. Závěr a náklady řízení

24. Krajský soud tak na základě všech výše uvedených skutečností shledal žalobu důvodnou a napadené rozhodnutí jako nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů podle § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. bez jednání zrušil.
25. Ve smyslu § 78 odst. 4 s. ř. s. krajský soud dále vyslovil, že se věc vrací žalovanému k dalšímu řízení, v němž je žalovaný vázán právním názorem vysloveným krajským soudem ve zrušujícím rozsudku (§ 78 odst. 5 s. ř. s.). Na žalovaném bude, aby v dalším řízení posoudil také nezbytnost zrušení prvostupňových rozhodnutí.
26. Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce měl ve věci plný úspěch, a proto má vůči žalovanému právo na náhradu nákladů řízení před soudem. Náklady řízení spočívají v zaplaceném soudním poplatku za žalobu ve výši 3 000 Kč a dále v nákladech právního zastoupení v celkové výši 8 228 Kč dle vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „advokátní tarif“). V daném případě se jedná o odměnu advokáta Mgr. Bc. Ivo Nejezchleba za zastupování žalobce v řízení před krajským soudem, a to za dva úkony právní služby (převzetí a příprava zastoupení a písemné podání soudu ve věci samé – podání žaloby) dle § 7, § 9 odst. 4 písm. d) a § 11 odst. 1 písm. a) a d) advokátního tarifu ve výši 6 200 Kč (2 x 3 100 Kč); a dále o náhradu hotových výdajů ve výši 600 Kč (2 x 300 Kč). Vzhledem k tomu, že zástupce žalobce je plátcem daně z přidané hodnoty, zvyšuje se částka odměny za zastupování a náhrady hotových výdajů o částku 1 428 Kč odpovídající příslušné dani z přidané hodnoty. Celkem se tedy jedná o částku ve výši 11 228 Kč. Ke splnění uvedené povinnosti byla žalovanému stanovena přiměřená lhůta.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních právních předpisů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 27. února 2020

Mgr. Milan Procházka
předseda senátu